

Erzace go home!

Marek Zimnak
Redaktor naczelny

Adam Chabiński
Redaktor

Jednym ze świątecznych gadżetów, które budzą li-
tość i trwogę, jest zestaw kolęd – karaoke lub
aplikacja do tworzenia kartek okolicznościowych,
w tym również i Bożego Narodzenia. Jeśli nie masz
ochoty kupować albo drukować widokówek z choinką
lub Mikołajem, wpisujesz odpowiedni adres
WWW i łączysz się z serwerem, a ten w dniu wyzna-
czonym przez Ciebie wyśle – wyręczając Cię – do
znajomych elektroniczną wersję bożonarodzenio-
wych życzeń, a może i odegra „Cichą Noc”.

Wydaje się, że wszystko to takie nowoczesne,
wspaniałe i praktyczne. W rzeczywistości jednak jest
smutne i przygnębiające. Spróbujmy odnieść się do
powyższego świątecznego „rozwiązania”, porównu-
jąc je z kulinariami. No bo, czy ktoś z szanownych
Czytelników wyobraża sobie zasiąść do Wieczery
przy zupce w proszku, której głównymi składnikami
są glutaminian sodu, regulator kwasowości, wzmac-
niacz smaku oraz (moje ulubione) aromaty i barwni-
ki identyczne z naturalnymi? Nie mam pojęcia, jak
Wy – ja substytutom, erzatcom, surogatom i namiast-
kom mówię stanowcze NIE! Oczywiście, przy droż-
dżowych, zawijanych makowcach i uszkach trzeba
się nieźle napocić, ale cóż za rozkosz dla podniebie-
nia w ich smakowaniu...

Niestety, coraz mniej w naszym życiu chwil tak
przyjemnych i tak tradycyjnych. Może nie jest jeszcze
całkiem mechanicznie, industrialnie i cyfrowo: za-
lały nas jednak gotowe kartki świąteczne, poczta elek-
troniczna, Pajęczyna. A kiedyś... Otrzymywało się wspaniałe listy, będące wręcz arcydziełami epistolografii,
na starannie dobranym papierze po którym tańczyły
arabeski zaokrąglonych wywijasów-liter. Teraz e-mail
i kolejna sprawa załatwiona: wystarczy odhaczyć od-
powiednie pole w schedulerze, czyli elektronicznym
terminarzu. Takie są wymogi naszych (?) czasów.

Aż strach pomyśleć, jak będzie wyglądała rzeczy-
wistość za jakieś dziesięć, dwadzieścia lat. Podczas
spotkań (o ile takie będą jeszcze potrzebne) wymiana
wizytówek, a raczej ich elektronicznych odpowiedni-
ków, odbywać się będzie poprzez buty lub jakiegol-
wiek inne części garderoby. Telefony komórkowe za-
stąpią implanty wstrzeliwane wprost do mózgu, ale
wtedy nikt już nie będzie pamiętał o makowcach
i uszkach z kapustą i grzybami.

Adam Chabiński

No, no! Dopadło sąsiada! To chyba przez te kole-
dy, snujące się z głośników wokół... Chciałbym
redaktorowi Adamowi wstrzelić wprost do mózgu
kilka fundamentaliów (uwaga, korekta – proszę usza-
nować moje prawo do tworzenia neologizmów), któ-
re osuszą mu łyzy kąpiące do grzybowej. Po pierwsze
– nikt nikomu nie każe korzystać z tych „dobro-
dziejstw”. Tyle że coraz mniej chętnie siadamy do pi-
sania listów, kartek. Jeśli staję wobec alternatywy –
nie dostać od przyjaciela kartki lub dostać ją, ale
elektroniczną, to co wolę? Wiadomo. Z kolei Wie-
czerza przy daniach spreparowanych z glutamina-
nów sodu, niewiele się różni od Wieczery przy da-
niach spreparowanych z grzybów, na które już od
dawna padają kwaśne deszcze, kutii, która wzrosła
na nawozach azotowych, kompotu z suszu ze spry-
skiowanych owoców. A to już się przecież stało.

I naprawdę będę wolał mieć dane – choćby nawet
uzyskane przez potarcie nosami – nowych znajo-
mych w elektronicznym wizytowniku, w którym wy-
szukam potrzebny adres w ciągu paru sekund, niż
w moim obecnym, papierowym, gdzie grzebanie
wśród tysięcy karteluszków jest równie beznadziejne,
jak czekanie na tanią telekomunikację.

A tak naprawdę, to mój Sąsiad popadł w klasycz-
ną dla nas wszystkich pułapkę dychotomicznej wizji
świata. Chce być i nowoczesny i szanować tradycje.
Kocha samochody, ale nienawidzi spalin. Łaknie
i doświadczenia, i niewinności pierwszych doznań.
Wielbi białe, ale szanuje czarne. Ja się boję, że on się
z tego nigdy nie wyzwoli. Mnie się to nie udało,
choć lat mam nieco więcej – spójrzcie tylko powyżej,
na nasze zdjęcia.

Wszystkim naszym Czytelnikom życzymy z okazji
Bożego Narodzenia wielu romantycznych wzruszeń,
a z okazji Nowego Roku – jak najwięcej rozsądku
i pragmatyzmu. O właściwe proporcje zaś niech za-
bda Dobry Bóg, Los, Przeznaczenie, czy też to coś ta-
jemniczego, w co wierzyacie.

Marek Zimnak